II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2023/222 AL COMISIEI

din 1 decembrie 2022

privind suspendarea temporară a exceptării de la obligativitatea vizelor pentru toți resortisanții din Vanuatu

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2018/1806 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerați de această obligație ([1]), în special articolul 8 alineatul (6) litera (b),

întrucât:

(1) Republica Vanuatu figurează în anexa II la Regulamentul (UE) 2018/1806 printre țările terțe ai căror resortisanți sunt exceptați de la obligația de a deține viză pentru trecerea frontierelor externe ale statelor membre pentru șederi a căror durată totală nu depășește 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile. Exceptarea de la obligativitatea vizelor pentru resortisanții din Vanuatu este aplicabilă din 28 mai 2015, dată la care Acordul dintre Uniunea Europeană și Republica Vanuatu privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere (denumit în continuare „acordul") ([2]) a fost semnat și a început să se aplice cu titlu provizoriu în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) din acord. Acordul a intrat în vigoare la 1 aprilie 2017.

(2) Începând cu 25 mai 2015, Vanuatu aplică programe de dobândire a cetățeniei prin investiție prin intermediul cărora resortisanții țărilor terțe care, în caz contrar, au obligația de a deține viză au posibilitatea de a obține cetățenia Republicii Vanuatu în schimbul unor investiții, obținând astfel dreptul de a avea acces fără viză în Uniune.

(3) Din date, rapoarte și statistici relevante, precum și din informații concrete și fiabile ([3]) reiese că programele de dobândire a cetățeniei prin investiție care sunt în derulare în Vanuatu, în forma și funcționarea lor actuale, contravin obiectivelor politicii Uniunii în domeniul vizelor, care prevede o verificare a resortisanților țărilor terțe care au nevoie de viză în baza criteriilor stabilite la articolul 21 din Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ([4]) și în legislația echivalentă a acelor state membre în care Regulamentul (CE) nr. 810/2009 nu se aplică încă integral. Modul în care sunt puse în aplicare aceste programe constituie o eludare a procedurii Uniunii de acordare a vizelor de scurtă ședere și a evaluării riscurilor în materie de securitate și de migrație pe care aceasta le implică.

(4) În conformitate cu articolul 8 alineatul (2) litera (d), cu articolul 8 alineatul (3) și cu articolul 8 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2018/1806, Comisia a concluzionat că acordarea cetățeniei de către Vanuatu în cadrul programelor sale de dobândire a cetățeniei prin investiție constituie un risc sporit la adresa securității interne și a ordinii publice a statelor membre.

([1]) JO L 303, 28.11.2018, p. 39.
([2]) JO L 173, 3.7.2015, p. 48.
([3]) Propunere de decizie a Consiliului privind suspendarea parțială a aplicării Acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Vanuatu privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere, COM(2022) 6 final, considerentele 5-12.
([4]) Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize) (JO L 243, 15.9.2009, p. 1).

(5) La 3 martie 2022, Consiliul a adoptat Decizia (UE) 2022/366 ([5]) privind suspendarea parțială a aplicării Acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Vanuatu privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere, în conformitate cu articolul 8 alineatul (4) din acord. Suspendarea aplicării acordului se limitează la pașapoartele simple eliberate începând cu 25 mai 2015, când numărul solicitanților care au obținut cetățenie prin intermediul programelor de dobândire a cetățeniei prin investiție din Vanuatu a început să crească în mod semnificativ.

(6) La 27 aprilie 2022, Comisia a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/693 ([6]) privind suspendarea temporară a exonerării de obligativitatea vizelor pentru resortisanții din Vanuatu, în conformitate cu articolul 8 alineatul (6) litera (a) din Regulamentul (UE) 2018/1806. Suspendarea se aplică de la 4 mai 2022 până la 3 februarie 2023.

(7) În urma intrării în vigoare, la 4 mai 2022, a suspendării temporare a exceptării de la obligativitatea vizelor pentru categoria de resortisanți din Vanuatu menționată anterior și în conformitate cu articolul 8 alineatul (6) litera (a) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) 2018/1806, Comisia a lansat, la 12 mai 2022, un dialog consolidat cu Vanuatu în vederea remedierii circumstanțelor care au condus la suspendarea temporară a exceptării de la obligativitatea vizelor.

(8) În cadrul primei reuniuni organizate în contextul dialogului consolidat, la 12 mai 2022, Comisia și-a exprimat disponibilitatea de a găsi o soluție și, în acest scop, a propus organizarea de reuniuni tehnice lunare. Părțile au convenit ca autoritățile din Vanuatu să desemneze un interlocutor și să comunice acest lucru Comisiei pentru a continua reuniunile tehnice ulterioare. Vanuatu a informat Comisia cu privire la decizia guvernului Republicii Vanuatu de a înființa un grup operativ care să revizuiască programele de dobândire a cetățeniei prin investiție. S-a convenit ca autoritățile din Vanuatu să transmită Comisiei un raport intermediar pregătit de grupul operativ.

(9) Cu toate acestea, ulterior, Vanuatu nu s-a angajat în mod semnificativ. Programele de dobândire a cetățeniei prin investiție din Vanuatu sunt încă în vigoare. Comisia nu a primit nicio informație din partea autorităților din Vanuatu cu privire la posibile acțiuni legislative și nelegislative menite să remedieze circumstanțele care au condus la suspendarea temporară.

(10) Astfel, circumstanțele menționate la articolul 8 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) 2018/1806, și anume riscul crescut la adresa ordinii publice sau a securității interne a statelor membre, persistă.

(11) Din cauza faptului că circumstanțele menționate anterior persistă, iar Republica Vanuatu nu și-a asumat angajamentul de a le remedia, aplicarea acordului a fost suspendată integral prin Decizia (UE) 2022/2198 a Consiliului ([7]) de abrogare a Deciziei (UE) 2022/366 și de suspendare a aplicării acordului pentru toți resortisanții din Vanuatu.

(12) În conformitate cu articolul 8 alineatul (6) litera (b) din Regulamentul (UE) 2018/1806, având în vedere persistența situației, este necesar să se adopte un act delegat de suspendare temporară a exceptării de la obligativitatea vizelor pentru o perioadă de 18 luni pentru toți resortisanții din Vanuatu.

(13) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestora din urmă în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen, care se încadrează în domeniul menționat la articolul 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE a Consiliului ([8]).

([5]) Decizia (UE) 2022/366 a Consiliului din 3 martie 2022 privind suspendarea parțială a aplicării Acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Vanuatu privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere (JO L 69, 4.3.2022, p. 105).

([6]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/693 al Comisiei din 27 aprilie 2022 privind suspendarea temporară a exonerării de obligativitatea vizelor pentru resortisanții din Vanuatu (JO L 129, 3.5.2022, p. 18).

([7]) Decizia (UE) 2022/2198 a Consiliului din 8 noiembrie 2022 privind suspendarea integrală a aplicării Acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Vanuatu privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere (JO L 292, 11.11.2022, p. 47).

([8]) Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31).

(14) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului semnat între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, care se încadrează în domeniul menționat la articolul 1 punctele B și C din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului ([9]).

(15) În ceea ce privește Liechtensteinul, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, care se încadrează în domeniul menționat la articolul 1 punctele B și C din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului ([10]).

(16) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului ([11]); prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.

(17) Prezentul regulament constituie un act care se întemeiază pe acquis-ul Schengen sau care se raportează la acesta în înțelesul articolului 3 alineatul (1) din Actul de aderare din 2003, al articolului 4 alineatul (1) din Actul de aderare din 2005 și, respectiv, al articolului 4 alineatul (1) din Actul de aderare din 2011,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Suspendarea temporară a exceptării de la obligativitatea vizelor

În anexa II la Regulamentul (UE) 2018/1806, la punctul 1 („state"), trimiterea la „Vanuatu" se înlocuiește cu următorul text:

„Vanuatu (*)

(*) Exceptarea de la obligativitatea vizelor pentru toți resortisanții din Vanuatu se suspendă de la 4 februarie 2023 până la 3 august 2024."

Articolul 2

Intrarea în vigoare și perioada de aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 4 februarie 2023 până la 3 august 2024.

([9]) Decizia 2008/146/CE a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 1).

([10]) Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19).

([11]) Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20).

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles, 1 decembrie 2022.

Pentru Comisie
Președinta
Ursula VON DER LEYEN